

Høringsutalelse vedrørende NOU 2010:5

I dag benyttes hjelpemiddelsformidlingen som et ledd i et helhetlig tilbud til brukerne i kommunen. Vi jobber med tilrettelegging og rehabiliterende arbeid hvor hjelpemidler blir en naturlig del av dette.

Det fungerer bra at kommunen har ansvar for formidling av hjelpemidler og opplæring. Dette fører til større nærhet til bruker, kortere vei til tjenesten og mulighet for å sikre kvalitet i kartlegging og oppfølging. Men det er bekymring vedrørende at kommuner skal overta finansiering av basishjelpemidler i hjelpemiddelsformidlingen samt anskaffelse, lager og lignende. For mindre kommune vil det kunne være utfordrende med å ha godt nok utvalg da det blant annet vil være behov for mye lagerplass. Det vil kunne gå ut over kvaliteten på tjenesten. Det vil være uheldig om det er den enkeltes kommunes økonomi som avgjør hvem som får hva. Slik det er i dag med statlig ansvar for finansiering og lager oppleves større likhet da alle brukere i utg.pkt har de samme rettigheter på bakgrunn av den enkeltes behov og ikke den enkeltes kommunes økonomi. Videre er det forankret i Folketrygdloven som også bidrar til å bygge opp under grunnverdier som likeverd.

Det ville kreve langt mer ressurser og kompetanse om kommunen skal ta over mer av hjelpemiddelsformidlingen. I dag er det ergoterapeut som har hovedansvaret for hjelpemiddelsformidlingen. Det er allerede utfordrende med dagens ansvar i forhold til stor pågang, lite ressurser og lange ventelister. Det er pr i dag for lite lagerplass med utfordringer til å ha tilgjengelig det vi burde for å dekke utlånsbehovet. Videre er hjelpemiddelsformidlingen en del av rehabiliteringskjeden. Ergoterapeutens kompetanse knytter seg til aktivitet og deltagelse for bruker på de ulike arena. Med mer ansvar for hjelpemidler vil dette kunne føre til mindre tid til andre viktige oppgaver for ergoterapeuter i kommunen spesielt innen rehabiliteringsarbeidet. I mange tilfeller erfares det at en sak er langt mer komplisert og sammensatt og med behov for andre tiltak innen blant annet rehabilitering enn hjelpemidler. Dette krever kompetanse for å vurdere og tid for å følge opp. Det fryktes at økt arbeid med hjelpemiddelsformidling vil føre til at forebyggende, helsefremmende behandlende og rehabiliterende tilbud til brukere i kommunen vil falle bort.

Det støttes at aldersgrensen på hjelpemidler til lek, stimulering og trening oppheves. Brukere med demenssykdommer er svært økende og dette er en stor gruppe som vil ha nytte av blant

annet stimuleringshjelpemidler. Slik det er i dag har de ikke krav på dette grunnet aldersgrensen, selv om vi vet nytten av sansestimulering til blant annet denne gruppen.

Det støttes ikke en oppdeling av ansvar slik det er foreslått på ulike hjelpemidler, for eksempel at Husbanken skal få ansvar for blant annet trappeheiser. Det er bekymring rundt at dette vil føre til mer fragmenterte tjenester og mindre oversiktighet for brukerne i forhold til hvor de skal henvende seg i forhold til hva.

Mvh

Renate Pleym

HTV, NETF